

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЧИННИК ЇЇ РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Бурхливий розвиток цифровізації всього суспільства та поява все більшої кількості цифрових продуктів вимагає від фахівців з управлінського обліку знання основ цифрової економіки, що є значущою конкурентною перевагою. Під цифровізацією економіки слід розуміти систему економічних відносин, що ґрунтуються на використанні цифрових інформаційно-комунікаційних технологій. У цифровій економіці багато переваг. Вона знижує вартість платежів та відкриває нові джерела доходу. В онлайні вартість послуг нижча, ніж у традиційній економіці (насамперед за рахунок зниження витрат на просування), а самі послуги як державні, так і комерційні – доступніші. Крім того, товари та послуги у цифровому світі можуть швидко вийти на глобальний ринок, стати доступними людям у будь-якій точці світу. Запропонований товар може бути практично миттєво доопрацьований під нові очікування чи потреби споживача. Цифрова економіка надає набагато різноманітніший інформаційний, освітній, науковий, розважальний контент – швидше, якісніше та зручніше.

Також серед переваг цифровізації економіки можна виділити: орієнтацію на потреби клієнтів – від вибору необхідної послуги за зниженими цінами до вирішення суспільно значимих завдань; спрощення процесу отримання фізичними та юридичними особами будь-яких послуг – завдяки розвитку електронних та інформаційних технологій постачальник може безпосередньо взаємодіяти з покупцем; відсутність потреби залучати посередників. Народження нових стартап-ідей, тенденцій, галузей веде до різкого зростання інвестування у всі проекти, пов'язані із цифровими послугами, програмним забезпеченням, технологічними дослідженнями. Це породжує створення нових робочих місць, отже, сприяє зростанню продуктивності праці. Відбувається зниження витрат онлайн-бізнесу – ті компанії, які ухвалили зміни та перейшли в електронний формат, процвітають. Зростають прямі продажі, знижуються видатки на збут, маркетинг, транспорт, логістику. Спостерігається прозорість ведення діяльності – більшість операцій у цифровій економіці проводиться онлайн, відомості про покупки

передаються до податкових органів. Це допомагає знизити обсяги «чорної» виручки, боротися з корупцією та шахрайськими схемами. Відбувається підвищення конкурентоспроможності вітчизняного виробництва, розширення географії ведення бізнесу.

Основна проблема цифрової економіки пов'язана з інформаційними виитоками та правовими обмеженнями у деяких галузях законодавства. Тому глобальна цифровізація економіки несе у собі також мінуси: збільшення рівня шахрайства, зростання безробіття, технологічний та цифровий розрив, цифрове рабство тощо.

Для зростання цифрової економіки необхідно розвивати національний IT-сектор, стимулювати створення інноваційних технологій, співпрацювати для їхнього розвитку на міжнародному рівні. Необхідно стимулювати інвестиції та підприємницьку активність у цій галузі. Усі частини суспільства – і держава, і приватний сектор, і громадянське суспільство, і IT-спільнота повинні брати участь у цифровій економічній діяльності. Важливою складовою є також забезпечення інформаційної безпеки інформаційних та інноваційних технологій, що забезпечує довіру суспільства до цифрової економіки.

Цифровою можна назвати компанію, яка прагне перенести більшість бізнес-процесів в онлайн. Це управління, контроль та аналіз всіх основних бізнес-процесів компанії онлайн – узгодження договорів, бухгалтерський облік, логістичні процеси, реєстрація угод, закупівлі, навчання персоналу, моніторинг взаємин з партнерами та клієнтами, технічна підтримка та багато іншого. Крім інформаційних систем, необхідно впровадити відповідну культуру в компанії. І це в комплексі робить компанію «цифровою», забезпечує її ефективність, продуктивність та потенціал зростання бізнесу – гостро необхідні зараз конкурентні переваги. Головне – зрозуміти, що перехід на нові технології невідворотний. І від того, як швидко компанія зрозуміє необхідність інтеграції сучасних технологій у свою повсякденну роботу та бізнес-процеси, залежить швидкість та успіх цієї самої перебудови. Компаніям необхідно усвідомити це як реальність, змінити формат, почати працювати так само, як нові цифрові сервіси, навчити персонал роботі з новими технологіями, впровадження яких необхідне розвитку бізнесу, ввести заохочення для співробітників, які освоїли нові технології. Основна компетенція, яку необхідно розвивати, це здатність до постійного навчання, готовність постійно освоювати нові знання за новими

технологіями, що з'являються. Це є ключовим фактором для успішного професійного зростання в сучасному цифровому світі.

Таким чином, для зростання цифрової економіки необхідно розвивати національний ІТ-сектор, стимулювати створення інноваційних технологій, співпрацювати для їх розвитку на міжнародному рівні.

УДК 631.11.001

Л.В. Шовкун, канд. екон. наук, доц. (ДБТУ, Харків)

З.М. Шовкун, здоб. вищ. осв. ОС «бакалавр» (ДБТУ, Харків)

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Світові економічні тренди демонструють об'єктивну необхідність забезпечення інноваційності розвитку підприємства як передумови його виживання у глобальному конкурентному середовищі. Для вітчизняних підприємств забезпечення інноваційного розвитку є, по суті, єдиною передумовою їх виживання та потенційного виходу на світові ринки. У цьому контексті мова йде не лише про технологічні чи продуктові інновації, які в силу нестачі ресурсного забезпечення діяльності становлять неабиякі проблеми щодо реалізації, але й про управлінські, маркетингові та організаційні інновації.

Економічна ефективність в аграрному секторі визначається вже не так територіальною близькістю до природних ресурсів, як впровадженням в практичну діяльність підприємства інноваційних розробок, своєчасного отримання зовнішньої інформації, продукування інноваційних технологій. Висока рентабельність та стабільність економічного розвитку підприємств аграрної сфери в умовах інтелектуалізації суспільства залежить від використання у процесі виробництва певних інноваційних розробок [1, с. 83]. Отже, для України існує гостра необхідність переходу аграрного сектору національної економіки на інноваційний шлях розвитку, за рахунок якого вона зможе підвищити рівень конкурентоспроможності аграрних підприємств, досягти певного рівня економічного зростання виробництва та стимулювати до підвищення продуктивності праці персоналу, а також розвиток агропромислової сфери.